

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

In isto q[ui] inspiratus gemit, probatum e[ss]e illud q[uo]d ueritas,
p[ro]mitte[n]s dixit ame[n] ame[n] dico uobis, si quid petieritis patrem in
nomine meo, dabit uobis, & de eo quod apostolus ter ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

In isto qui inspiratus gemit, probatum esse illud quod veritas promittens dixit, amen amen dico vobis, si quid petieritis patrem in nomine meo, dabit vobis, et de eo quod apostolus ter dominum rogauit. Cap. XX.

Iohan. 16.

Ni isto sane probatum est illud, quod veritas promittens dixit, Amen amen dico vobis, si quid petieritis patrem in nomine meo, dabit vobis. Quam enim ob causam uel quo iure istud contingit, ut quod petit accipiat, nisi quia quod postulat non nisi secundum deum postulat? Hinc apostolus, cum dixisset (supra quod memoratum est) ipse spiritus postulat pro nobis, gemitibus inenarrabilibus, continuo subiunxit. Qui autem scrutatur corda, scit quid uelideret spiritus, quia secundum deum postulat pro sanctis. Non ergo qui uis festinare debet, cum audit, si quid petieritis patrem in nomine meo, dabit uobis, ut fiat sibi quod petit: quia non omnibus istud cogruit, sed illis dumtaxat, qui paraclatum istum acceperunt secundum deum postulatum pro sanctis, quod reuera est postulare in nomine saluatoris, quem tunc in eodem sermone promittebat apostolus suis.

Roma. 8.

Obiectio

2. Cor. 12

Responsio

Math. 7

Luc. 11

Paulus contra angelum Saran exauditur

Sapient. 7

Questio.

Responsio

Philip. 3

Roma. 7

Psalm. 130

Ipsi nos ipsi primitias spiritus habentes, ipsi intra nos gemimus: ipse (inquam) petiuit, et non datum est illi. Ait enim, Datus est mihi stimulus carnis meae, angelus Satanae: Propter quod ter dominum rogavi, ut discederet a me, et dixit mihi, Sufficit tibi gratia mea: Nam uirtus in infirmitate perficitur. Nonne secundum deum postulauit? Aut nunquid non erat ipse unus de sanctis, pro quibus istum gemituosum spiritum postulare dixit. Attamen non fuit datum illi? Ad haec inquam, Unde hoc habemus, quod non datum fuerit illi? Nunquid hoc ipse dicit? Scimus quidem nostros maiores et nobis multo meliores hoc dixisse, hoc scripsisse, quod non fuerit exauditus, et circa hoc laborasse, ut ostenderent illi non fuisse utile ut exaudiretur. Verum et si autoritate illorum, quia magni habentur, nos quisquam premere uelit: nihilominus dicere non dubitamus, quia exauditus fuit. Denique nec saluator hoc dixit, si quid petieritis patrem in nomine meo, statim dabit uobis, Sed neque sic intelligi uoluit, quippe qui diciturus, petite et accipietis, pulsate et aperietur uobis, pulchrum exemplum puerantiae primis fit. Quis uestrum (inquit) habebit amicum et ibit ad illum media nocte, et dicet illi, amice comoda mihi tres panes: et caetera usque, propter improbitatem tamen eius surget et dabit illi. Ne ergo dicas mihi, quia non fuit exauditus, et quod ab illo nequam angelo talis heros usque ad finem uitae fuerit colaphizatus. Denique fuerit hoc diuinae dispensationis, ut interim colaphizaretur, ne iuuenem extolleret magnitudo reuelationum: nam ut uirum promuectum militemque emeritum deinde ab eiusmodi colaphis redderet secus, bene deiecit illum omnia sua uerteret disponentem cani et reuerendi capitis antiquum dierum.

Utrum postquam iste paracletus semel familiariter uisitatione sese infuderit, contingere possit ut sese auferat, et animam illam semel deosculatam prorsus et irreuerenter recuperabiliter derelinquat. Cap. XXI.

Ic iam quaeritur, utrum necne iste paracletus, postquam semel illa, de qua nobis haec nunc sermo fuit, familiari uisitatione sese infuderit in secretarium animae, rursus ita sese inde auferat offensus aliquo crimine, ut animam semel deosculatam sua consolatione prorsus deserat, et derelinquat desolatam sempiterna desolatione?

Super hoc breuiter respondere libet, quia nimia confidentia res periculosa est. Non uult apostolus quatenus nimium confidere, qui de semetipso dixit, et utique pro exemplo ad utilitatem nostram dixit, Ecce enim me non arbitror comprehendisse, At idem alibi cum dixisset, sed et gloriamur in tribulationibus, scientes quod tribulatio patientiam operatur, patientia autem probationem, probatio uero spem continuo subiunxit. Spes autem non confundit, quia charitas dei diffusa est in cordibus nostris, per spiritum sanctum, qui datus est nobis. Igitur non audemus quidem securitatem praedicare illi, quicumque est eiusmodi, qui talem sancti spiritus gratiam, de qua loquimur, accepit, quam appellat apostolus primitias spiritus: ueruntamen hoc dicere non dubitamus, quod spes illius firmior sit aut esse debeat pro tali conscientia, pro eo quod iam senserit, quia custodem habet illum, de quo scriptum est, Ecce non dormitabit neque dormiet, qui